

**Зауваження та пропозиції
до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України
«Про телебачення і радіомовлення»**

Національна рада в цілому підтримує необхідність внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення», положення якого на сьогодні є застарілими з огляду як на технологічні зміни у сфері телебачення і радіомовлення, так і на загальні процеси в державі.

Законопроект своєю метою має імплементувати положення Європейського законодавства, що потребуватиме зміни звичної термінології, кола суб'єктів та загальних підходів до регулювання сфери.

З огляду на європейську практику, Національна рада підтримує положення Законопроекту щодо реєстраційного принципу діяльності тих суб'єктів, які здійснюють свою діяльність без використання радіочастотного ресурсу та спрощують саму процедуру ліцензування для учасників ринку (передбачена можливість подання документів через електронні кабінети), удосконалюють процедуру розкриття інформації про структуру власності та контролю (зокрема, передбачається обов'язковість надання щорічної фінансової звітності та проходження відповідного зовнішнього незалежного аудиту), захисту неповнолітніх при наданні аудіовізуальних медіа-сервісів, доступу до інформації про події значного суспільного інтересу, а також закріплюють незалежність Національної ради та надають можливість оперативного реагування на порушення у сфері аудіовізуальних медіа – сервісів.

Разом з тим деякі положення Законопроекту потребують доопрацювання з метою їх конкретизації та усунення протиріч.

Так, наведені в Законопроекті визначення суб'єктів надання та постачання аудіовізуальних медіа – сервісів не дають чіткого розуміння, про яких суб'єктів господарювання йде мова та яка процедура регулювання до них застосовується (реєстрація чи ліцензування).

У статті 16 Законопроекту визначаються монопольні обмеження у сфері аудіовізуальних медіа-послуг. Практична реалізація цих положень та контроль за їх виконанням не є можливим з огляду на відсутність методології обрахування зазначених показників. Вводиться реалізація концепції аналізу аудіовізуальних медіа-ринків: для мовників – три географічних ринки: загальнонаціональний, регіональний, місцевий ринки, на кожному з яких «суттєва перевага володіння» не повинна перевищувати 35% на кожному з ринків; для провайдерів – серед іншого, розрахунок на основі собівартості тарифів для надання послуг, контроль за їх дотриманням та ін. Реалізація пропонованих положень потребує великого обсягу роботи по вивченню досвіду, формуванню розуміння концепції «аналізу

ринків» аудіовізуальних медіа-сервісів серед фахівців Національної ради, формуванню підходів та розробки нормативних актів на початковому етапі.

Також, передбачений Законом проектом порядок реєстрації та ліцензування, проведення конкурсу та встановлення його результатів є процедурно складним та потребує спрощення.

Положення статті 21 Закону проекту, які визначають розмір ліцензійного збору, є суперечливі між собою та не є конкретними, зокрема в питанні нарахування знижок.

Положення щодо застосування санкцій, передбачені статтею 82 Закону проекту, містять неузгодженості як у видах санкцій, так і у порядку їх застосування. Доцільно визначити чіткий перелік санкцій та окремо постатейно виписати порядок їх застосування.

Враховуючи зазначене та оскільки у разі прийняття Закону проекту його положення будуть основоположними як для Національної ради, так і для сфери телебачення і радіомовлення (аудіовізуальних медіа – сервісів) в цілому, вважаємо, що Закон проект потребує доопрацювання, у тому числі за участю фахівців Національної ради.

**Заступник начальника
юридичного управління**

/підпис/ О. Ніколаєнко